

oproti 904 jen českým rozhodnutím z r. 1934, 907 rozhodnutím z r. 1933 atd. Oproti tomu vzrostl letos rozsah rozhodnutí finančních, takže letošní svazek (rozh. z r. 1935), jenž také první byl ukončen (již v červnu t. r.), jest ze všech dosud vyšlých ročníků největší (999 stran). Jak patrně, hospodářská krise zvyšuje zájem o otázky finanční a omezuje sporné otázky civilní.

Rozhodnutí nejv. soudu trestní a administrativní rozhodnutí nejv. správního soudu jsou i letos přibližně ve stejném rozsahu a jsou ukončována jako poslední. Sbírkou uveřejňovaných rozhodnutí ovšem neukazují počet skutečně rozhodovaných případů, nýbrž jen případů, týkajících se sporného právního výkladu, neboť jen tyto se uveřejňují.

Literatura.

Kniha o Karlu Hermannu-Otavském.

Sedmdesáté narozeniny řádného profesora Karlovy university, J. M. JUDra Karla Hermann-Otavského, přinesly československé literatuře právníké význačnou publikaci. Jeho ctitelé a žáci — odchýlivše se od obvyklého způsobu literárních poct podávaných vynikajícím akademickým učitelům — pokusili se v knize o Karlu Hermannu-Otavském vylíčit oslavencovo životní dílo.

S jemným citovým podbarvením psaná předmluva prof. Dr. Jana Krčmáře naznačuje, že cílem publikace bylo zdůraznit vedle významu vědeckého díla jubilatova také ušlechtilou krásu jeho osobnosti. Pocta zachycuje hlavní složky životní tvorby Hermannu-Otavského. Rozebírá a hodnotí význam jeho literárních prací, líčí jeho vynikající působení učitelské, vykládá o jeho všestranné plodné činnosti na poli zákonodárství, mezinárodního soudnictví, v akademických úřadech a ve veřejných institucích. Na mnohých místech proniká snaha zobraziti příštím generacím život vzorného vědce a akademického učitele, který od prvních kroků na půdě vědy až do svého odchodu z úřadu profesorského vždy s neúchylnou poctivostí hledal vědeckou pravdu a krásu, a prodchnut těmito ideály pěstoval v dobách dobrých i zlých s vytrvalým úsilím svůj vědní obor a vzdělával v něm celé generace posluchačů.

Redaktoři sborníku rozdělili obsáhlou látku knihy mezi deset autorů. Prof. Dr. Bedřich Andres přispěl do ní pojednáním o vědecké činnosti jubilatově v nauce o cenných papírech. Velmi vhodně zdůraz-

ňuje tuto důležitou složku tvorby jubilatovy, zejména v úsilí o uspokojující řešení teorie cenných papírů a o samostatný systém práva směnečného. Prof. Dr. Karel Kizlink zhodnotil Hermannovo dílo v oboru t. zv. práva ke statkům nehmotným a v právu obchodním (v užším smyslu). Upozorňuje na jeho zásluhy o moderní metodu vědecké práce v právu obchodním originálním pojetím úkolů tohoto výseku práva a na průkopnické dílo oslavencovo v materii, kterou škola klasická zanedbávala. Vysvětluje tím zároveň, čím celkový ráz životního díla Hermannu-Otavského je natolik odlišný od díla Randova, že je nesnadné navzájem je srovnávat. Právo autorské svěřili redaktoři jednomu z nejpovolanějších znalců, advokátu JUDru Janu Löwenbachovi. Týž upozorňuje čtenáře na trvalé hodnoty, které jubilant vnesl do literatury autorského práva. Vykládá, jak Hermann-Otavský postupně zaujal v tomto oboru vedoucí místo a stal se obecně uznávanou autoritou i za hranicemi. Prof. Dr. Arnošt Wenig měl nesnadný úkol vylíčiti vědecký poměr Hermannu-Otavského k Antonínu Randovi. Zhostil se ho pozoruhodným způsobem. Vnesl do svého příspěvku, založeného ze subjektivního hlediska věrného žáka a vyvoleného nástupce učitelova, objektivní ocenění vědecké osobnosti Hermannovy. Nutno plně souhlasiti s Wenigem, že samostatná vědecká individualita Hermannu-Otavského byla u nás (zejména starší generaci právníkou) dlouho neprávem nedoceňována, a že na tom hlavní podíl má jubilant sám přemírou svojí ušlechtilé skromnosti. Vždy záměrně bránil se uznání svých zásluh a svých vědeckých objevů, chtěje,

aby ani v nových generacích nepobledl obraz slávy Randovy.

Vzorně pojatý článek doc. Dra Jana Fröhlicha o Karlu Hermannovi-Otavském jako učiteli přináší široce založený pečlivý rozbor akademického působení jubilantova. Autor v něm zachytil pro trvalou paměť obraz, propracovaný do jemných podrobností. Při četbě Fröhlichova příspěvku vybavují se čtenáři představy o ideálním učiteli práv; i po letech zaujmou toho, kdo se z něho bude chtít poučiti o osobnosti Hermanna-Otavského.

Vhodně zapadly do zamýšleného rámce knihy ony příspěvky, které zaznamenávají oslavencovo působení a tvoření, známe až dotud pouze úzkému okruhu osob. Sekční šéf prof. Dr. Václav Joachim líčí svoje vzpomínky na Hermannovo působení v pražské Právníké jednotě. Min. rada Dr. Antonín Koukal přispěl do Pocty rozbořem procesní problematiky sporu o t. zv. universitní fond Petra Pázmányho (šlo v něm o odvolání československé vlády proti rozsudku československo-maďarského smíšeného rozhodčího soudu k Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti v Haagu). Prof. Dr. Hermann-Otavský byl v tomto sporu prvním československým soudcem (ad hoc). Velmi blízké téma zvolil si doc. Dr. Bohumil Kučera, který napsal o Hermannovi-Otavském jako mezinárodním soudci. Min. rada Dr. Josef Smitěk vzpomíná jubilantova působení jako předsedy vědecké komise k přípravě a projednání nového obchodního zákona, podáváje současně cenné informace o dosavadní práci téže komise. Vrchní odborový rada Dr. Jan Srb píše o Hermannově činnosti na mezinárodních konferencích a rozebírá podrobně jeho působení na mezinárodní konferenci pro sjednocení směnečného a šekového práva v Ženevě (1930, 1931). Svým obsahem přesahují všechny posléz uvedené čtyři příspěvky daleko rámec vzpomínkových studií; jsou zároveň hodnotnými literárními příspěvky z oboru příslušné vědní materie.

Vhodným doplňkem knihy je přehled jubilantovy vědecké tvorby (literární), sestavený asistentem Karlovy university Drem Josefem Pražákem.

Kniha o Karlu Hermannu-Otavském je vzornou poctou vynikajícímu učenci a milovanému učiteli. Není pochyby, že svérázné její pojetí upoutá a že bude v budoucnu napodobováno. Redigovali ji Dr. Bedřich Andres, Dr. Jan Fröhlich a Dr. Arnošt Wenig; vyšla v Praze 1936 nákladem Sborníku věd právních a státních, stran 118, s fotografií jubilantovou.

Kizlink.

Prof. dr. Jan Krčmář, **Právo občanské III.**, Právo obligační, 3. vyd., nejnovějším zákonodárstvím a judikaturou doplnil prof. dr. Bedřich Andres, 1936, str. 428, cena 45 Kč.

Učebnice obč. práva prof. Krčmáře není knihou lehce přístupnou, nýbrž stručnou a věcnou formulací, stále se odvolávající na zákony a judikaturu, nutí k opravdovému studiu. Kdo však jednou zvládl probíranou materii, tomu zůstává učebnice nerozlučnou příručkou pro celou dobu praxe. Není proto divu, že již po necelých 4 letech, uplynulých od II. vydání (1932), došlo k vydání novému, jež vzrostlo o 60 stran, z nichž polovinu tvoří nový rejstřík zákonných pramenů v časovém sledu, pro praktické použití knihy velmi důležitý (sestavil dr. Lepšík). Ta okolnost, že v novém vydání nebylo nutno ničeho měnit v textu, nýbrž postačilo knihu jen doplnit nejnovějším zákonodárstvím a judikaturou, svědčí o dokonalosti, závažnosti a směrodatnosti právních názorů, v knize řešených. Celkové rozvržení látky se přidrzuje systému obč. zákonníka, což při učebnici jest samozřejmé, avšak zpracování jednotlivých kapitol je rozčleněno tak přehledně, že umožňuje snadnou orientaci o jednotlivých otázkách (na př. rozdíl smlouvy služební a smlouvy o dílo, otázka mzdy, povinnosti zaměstnavatele a zaměstnance, zrušení smlouvy služební) — jisté by bylo pro praxi vítáno, kdyby jak podtituly jednotlivých paragrafů tak obsah uváděly stručně označení obsahu aspoň jednotlivých zvláště číslicemi označených odstavců. K pečlivému doplnění knihy podotýkáme jen, že při kolektivních smlouvách (str. 279 a n.) nebylo poukázáno na důležité nařízení č. 102 ex 1935, jímž se upravují v textilní výrobě pracovní podmínky dělnictva sice jen na přechodnou dobu, ale tímto nařízením po prvé u nás uzákoněna byla t. zv. všeobecná závaznost kol. smluv, provedená dosud již 12 vyhláškami ve Sbírce zákonů a nařízení; při nař. č. 89 ex 1935 mohla býti uvedena časová hranice (dle nař. č. 108 ex 1936 do 31. prosince 1936). Jest ovšem velmi obtížno v učebnici přihlížeti k přechodným zákonům, vyvolaným potřebou doby. Praktické orientaci posloužila by poznámka, do které doby bylo zpracováno zákonodárství a judikatura (dle rejstříku pramenů dá se souditi na konec dubna 1936). S našeho hlediska právní praxe spočívá největší význam knihy prof. Krčmáře v její spolehlivosti, přehlednosti a bohatosti odkazů, vyplývajících z dokonalého ovlá-